

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.150 van 1 juli 2003
in de zaak A. 77.345/VII-16.351.**

In zake : 1. de b.v.b.a. DE FRUYT,
 2. de c.v. FLIP,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat L. VAN PARYS,
 kantoor houdende te GENT,
 Coupure 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

D E R A A D V A N S T A T E, V I I e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. DE FRUYT en de c.v. FLIP op 2 februari 1998 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister voor leefmilieu en tewerkstelling van 1 december 1997 waarbij het beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 29 mei 1997 houdende het verlenen van de vergunning aan de b.v.b.a. DE FRUYT, Lijsterhoekstraat 1, 9910 Knesselare om een varkenskwekerij gelegen te 9910 Knesselare, Lijsterhoekstraat 1, te hernieuwen en uit te breiden, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;

Gelet op het arrest nr. 73.929 van 28 mei 1998 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting, ingediend door de verzoekende partijen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 16 april 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 30 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. AERTS die, loco Advocaat L. VAN PARYS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat M. VAN MAELE die, loco Advocaat E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De zaak betreft een varkensfokkerij aan de Lijsterhoekstraat 1 in Knesselare.

Op 17 juni 1983 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een vergunning aan Greta VERNIEST-VAN HAVERBEKE, voor de exploitatie van 1.400 varkens, voor een termijn verstrijkend op 16 juni 1998. Op 26 maart 1984 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare aan dezelfde exploitant een vergunning voor het lozen van huishoudelijk afvalwater, verstrijkend op 31 augustus 2011.

Op 14 februari 1992 verleent de bestendige deputatie aan Patrick DE FRUYT, die het bedrijf intussen heeft overgenomen, een vergunning voor de opslag van 3.259 m³ opslag van dierlijke mest. Op 1 september 1994 verleent de bestendige deputatie aan Patrick DE FRUYT een vergunning voor de opslag van 10.000 liter mazout in een ondergrondse houder en 1.200 liter mazout in een bovengrondse houder, voor een termijn verstrijkend op 16 juni 1998. Tegelijk weigert ze hem de vergunning voor een uitbreiding met 483 varkens en opslag van 300 m³ dierlijke mest.

De exploitatie wordt blijkbaar overgenomen door de eerste verzoekende partij, opgericht door Patrick DE FRUYT en zijn echtgenote.

1.2. Op 17 december 1996 dient de eerste verzoekende partij een milieuvergunningsaanvraag in tot hernieuwing van de lopende vergunning en tot uitbreiding van de inrichting. Voorliggend beroep heeft enkel betrekking op de hernieuwing, met name op de omvang van de varkensstapel.

Volgens de verzoekende partij werd met een brief van 19 december 1996 door het provinciebestuur gemeld dat "de aanvraag van 17 december 1996 volledig ontvankelijk werd verklaard, doch onvolledig was omwille van een verschil in aanduiding van de kadastrale percelen". Bij aangetekend schrijven, verzonden op 26 december 1996, werd "de kadastrale aanduiding van de percelen gecorrigeerd", aldus het verzoekschrift. De verzoekende partijen beschouwen 17 december 1996 als datum van het indienen van de vergunningsaanvraag.

Volgens de verwerende partij werd het dossier volledig teruggestuurd en opnieuw ingediend bij aangetekend schrijven van 26 december 1996. De verwerende partij beschouwt die datum als datum van het indienen van de vergunningsaanvraag.

1.3. Op 15 januari 1997 wordt de aanvraag volledig en ontvankelijk verklaard.

1.4. Op 29 mei 1997 verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning. Er worden 1.400 varkens ouder dan tien weken vergund (299 zeugen, 2 beren en 1099 mestvarkens), voor een termijn tot 31 december 2003.

1.5. Met een brief van 30 juni 1997 tekent de Vlaamse Landmaatschappij beroep aan. Er wordt gesteld dat, gelet op de datum waarop de aanvraag ontvankelijk en volledig werd verklaard, artikel 4 van het zogenaamde vergunningenbesluit moest worden toegepast, en daardoor artikel 3, § 2, 1°, 2de -.

De aanvraag is volgens de Vlaamse Landmaatschappij niet verenigbaar met artikel 3, § 2, 1°, 2de -, a), van het vergunningenbesluit aangezien de som van de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export niet minstens even groot is als de som van de vergunde mestproducties van het bedrijf waartoe deze inrichting behoort.

Er wordt gevraagd slechts vergunning te verlenen voor 950 varkens (118 zeugen, 2 beren en 830 mestvarkens).

1.6. Volgende adviezen worden verleend :

- de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen verwijst naar het gunstig stedenbouwkundige advies dat in eerste aanleg werd verleend;
- de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig;
- de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg adviseert ongunstig;
- de Vlaamse Landmaatschappij verleent een beperkt gunstig advies. Het komt er op neer dat gunstig advies wordt verleend voor 1.152 varkens (130 zeugen, 2 beren, en 1.020 gebruiksvarkens); de inrichting wordt beschouwd als zijnde genotificeerd als gezinsveeteeltbedrijf met een vergunde mestproductie van 9.996 kg P₂O₅ en behorend tot een bedrijf met een vergunde mestproductie van 182.596 kg P₂O₅; er wordt niet voldaan aan alle criteria van artikel 3, § 2, 1°, 1ste -, b), van het vergunningenbesluit; de vergunningstermijn moet worden beperkt tot 1 juli 2001;
- de afdeling Milieuvergunningen adviseert ongunstig : ze stelt dat de eerste verzoekende partij bij het indienen van de volledige aanvraag op 26 december 1996 niet meer de houder was van de lopende vergunning, zodat de in eerste aanleg verleende vergunning niet rechtsgeldig was, en adviseert daarom de hernieuwing volledig te weigeren;
- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie tenslotte adviseert zoals de Vlaamse Landmaatschappij.

1.7. Op 1 december 1997 wordt de bestreden beslissing genomen : er wordt vergunning verleend voor 1.152 varkens (130 zeugen, 2 beren, en 1.020 gebruiksvarkens) voor een termijn tot 1 juli 2001;

2. De ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Overwegende dat de verwerende partij ten opzichte van de verzoekende partijen als volgt betoogt dat hun beroep onontvankelijk is :

"1. B.V.B.A. DE FRUYT

De vordering namens de B.V.B.A. DE FRUYT is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

Inderdaad volgens het feitenrelaas weergegeven door de B.V.B.A. DE FRUYT zelf in haar brief van 29/07/1997 (stuk 3) had zij een vergunningsdossier ingediend op 17/12/1996.

Wegens een onvolledigheid werd het dossier teruggestuurd en door haarzelf opnieuw ingediend op 26/12/1996 per aangetekend schrijven.

Welnu echter op 18/12/1996 (zie stuk 11 C) was er een melding van overname van de inrichting door C.V. FLIP, waarvan akte is genomen door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen op 18/12/1996.

Derhalve was de B.V.B.A. DE FRUYT op 26/12/1996, dus bij indiening van het volledige dossier geen houder meer van de vergunning van de inrichting, en had de aanvraag tot hernieuwing en uitbreiding door de C.V. FLIP moeten ingediend worden. (zie terzake ook de adviezen van de Vlaamse Landmaatschappij stuk 7 en van de Afdeling Milieuvergunningen van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het Departement Leefmilieu en Infrastructuur stuk 8).

Bij gebrek aan houderschap van de vergunning thans, en zelfs op het ogenblik van het indienen van het dossier heeft eerste verzoekende partij geen belang bij een beroepsprocedure voor Uw Raad.

Terzake kan trouwens verwezen worden naar het verslag van de heer Auditeur bij de Raad van State over de vordering tot schorsing blz. 7 en 8.

2. C.V. FLIP

Gezien bij indiening van het dossier de C.V. FLIP houder was van de vergunning wegens de voordien gedane en geacteerde melding van overname, had zij de aanvraag tot hernieuwing en uitbreiding moeten indienen.

Gezien zij dit heeft verzuimd is haar Hoger Beroep onontvankelijk.

Het feit dat tweede verzoekende partij een erkende landbouwcoöperatieve is, geeft haar op zichzelf daarnaast geen individueel belang naar huidige procedure toe";

2.2. Overwegende dat de verzoekende partijen daarop in hun memorie van wederantwoord als volgt repliceren :

"(...)

2. Eerste verzoekende partij is de uitbater van de varkenskwekerij gelegen te 9910 Knesselare, Lijsterhoekstraat 1. De vergunning tot hernieuwing van een bestaande vergunning en tot uitbreiding van een bestaande inrichting werd aangevraagd door eerste verzoekende partij en het Ministerieel Besluit van 1 december 1997 tot wijziging van het besluit van 29 mei 1997 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen werd ook betekend aan eerste verzoekende partij.

Tweede verzoekende partij is een erkende landbouwcoöperatieve, waarvan de coöperanten-kwekers op zelfstandige basis de veeteeltbedrijven uitbaten welke hoofdzakelijk eigendom zijn van de coöperatieve. De coöperatieve vennootschap heeft tot doel een praktijkgericht onderzoek, de kunstmatige

inseminatie, de selectie en de commercialisering van het Vlaams ideaal varken alsook mestverwerking en de uitoefening van alle landbouwverrichtingen. Zij mag bovendien alle nijverheidsverrichtingen en alle handelsverrichtingen uitvoeren. Het reglement van inwendige orde, dat een aanvulling vormt op de statuten, regelt in hoofdzaak de financiële afrekening met de coöperanten welke gebeurt via maandelijksse voorschotten op het uiteindelijk jaarresultaat van de individuele bedrijven en waarbij rekening wordt gehouden met de technische resultaten. De coöperatieve vennootschap FLIP bestaat reeds sinds 1983.

Uit het bestreden besluit blijkt duidelijk dat men de coöperatieve vennootschap beschouwt als een horizontaal samenwerkingsverband en niet als een verticale integratie.

Volgens VLAREM I is de exploitant van een inrichting 'elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een inrichting exploiteert of voor wiens rekening een inrichting wordt geëxploiteerd'.

C.V. FLIP mag dan wel de juridische houder (zijn) van de vergunning, in feite zijn de kwekers de echte exploitanten. Het zijn aldus niet de bestuurders maar de kwekers die de eigenlijke exploitatie van de diverse inrichtingen uitoefenen op zelfstandige basis. Zij exploiteren deze inrichtingen echter niet voor rekening van de bestuurders maar voor alle leden van de coöperatieve waaronder de bestuurders worden verkozen. Aangezien alle kwekers coöperant zijn exploiteren zij hun inrichting aldus ook voor hun eigen rekening. De verschillende bedrijven van de kwekers zijn ook aanvaard als gezinsveeteelt-bedrijven.

Uit het Reglement van Inwendige Orde blijkt dat de coöperatieve vennootschap fungeert als een soort aankoop- en verkoopcentrale en daarnaast nog andere diensten verleent aan haar leden. Het inkomen van de individuele coöperanten-kwekers wordt bepaald door de resultaten van de inrichting/kwekerij die ze exploiteren.

Het weze nogmaals benadrukt dat de kwekers geen loonkwekers zijn, doch werken op zelfstandige basis.

In VLAREM I blijkt geen rekening gehouden te worden met deze unieke coöperatieve structuur, waarbij de coöperatieve vennootschap het geheel coördineert.

Eerste verzoekende partij blijft dan ook belang hebben bij het beroep tot nietigverklaring aangezien het bestreden besluit een negatieve invloed heeft op haar inkomsten uit haar zelfstandige activiteiten.

3. Ook tweede verzoekende partij heeft belang bij het verzoek tot nietigverklaring.

Verwerende partij verwijst in dit verband ten onrechte naar de melding van overdracht, gedaan op 18 december 1996.

Art. 42 § 2 VLAREM I bepaalt dat de melding van de overname dient te gebeuren uiterlijk 10 kalenderdagen voor de overname. Overeenkomstig deze bepaling en gelet op de melding, kon de overdracht slechts ten vroegste geschieden 10 kalenderdagen na de melding.

De melding van de overname is gedateerd op 18 december 1996 (datum van ondertekening) doch werd slechts verstuurd op vrijdag 20 december 1996. Deze overnamemelding kon dus ten vroegste op maandag 23 december 1996 zijn ontvangen door de Provincie.

Voortgaande op deze data kon de overdracht bijgevolg slechts ten vroegste zijn geschied op 28 december 1996, in realiteit op 2 januari 1997.

De vergunningsaanvraag werd ingediend op 17 december 1996. Bij brief van 19 december 1996 liet de Provincie Oost-Vlaanderen weten dat enkel de kadastrale stukken ter correctie werden teruggestuurd met de vraag de gecorrigeerde documenten terug te sturen. Deze gegevens werden aangevuld op 26 december 1996. Het volledig dossier werd dus niet opnieuw ingediend, doch enkel aangevuld.

De aanvraag tot hernieuwing werd aldus ingediend vóór dat de overdracht werd gerealiseerd.

4. Zoals in het auditorsverslag in de schorsingsprocedure voorgehouden, dient de exceptie t.a.v. de vordering van de tweede verzoekende partij op basis van deze gegevens te worden verworpen.

Het is echter ook evident dat de kweker, die de feitelijke uitbater is van de inrichting, belang heeft bij deze procedure.

Terwijl tweede verzoekende partij met het bestreden besluit een coöperant-kweker en dus een vergund bedrijf verliest, verliest eerste verzoekende partij haar uitbating en derhalve haar inkomen.

Ook de exceptie t.a.v. de vordering van eerste verzoekende partij moet aldus worden verworpen";

2.3.1. Overwegende dat overeenkomstig artikel 2, 3', van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) de exploitant "elke natuurlijk of rechtspersoon (is) die een inrichting exploiteert of voor wiens rekening een inrichting wordt geëxploiteerd"; dat de "unieke coöperatieve structuur" die de verzoekende partijen hebben bedacht die bepaling niet onwerkzaam kan maken;

2.3.2. Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de vergunningsaanvraag door de b.v.b.a. FRUYT, eerste verzoekende partij, initieel werd ingediend op 17 december 1996 en opnieuw volledig werd ingediend met een op 26 december 1996 aangetekend verstuurd zending; dat het formulier voor de melding van de overname door de c.v. FLIP is gedateerd 18 december 1996; dat artikel 42, § 2, van Vlarem I oplegt om de overname te melden uiterlijk tien kalenderdagen vóór de overname, zodat mag worden aangenomen dat de vergunde inrichting pas na de vergunningsaanvraag ingediend door de eerste verzoekende partij werd overgenomen door de tweede verzoekende partij;

2.3.3. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat de tweede verzoekende partij, de c.v. FLIP, de exploitant is van de in het geding zijnde inrichting en dat de eerste verzoekende partij, de b.v.b.a. DE FRUYT, niet over de vereiste hoedanigheid beschikt om de weigering van de milieuvergunning voor de inrichting, waarvan zij niet langer de exploitant is, aan te vechten; dat de exceptie ten aanzien van de eerste verzoekende partij gegrond is en ten aanzien van de tweede verzoekende partij moet worden verworpen;

3. De gegrondheid van het beroep

3.1.1. Overwegende dat de tweede verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van artikel 35 van Vlarem I en van de artikelen 3 en 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (vergunningenbesluit); dat zij betoogt dat de vergunningsaanvraag werd ingediend op 17 december 1996, dat met een brief van 19 december 1996 het provinciebestuur liet weten dat de aanvraag onvolledig was, dat het aanvraagformulier de percelen 152f en 147f vermeldde, terwijl op het kadastrale plan de percelen 147g en 152h werden aangeduid, dat op 26 december 1996 de eerste verzoekende partij per aangetekend schrijven heeft laten weten dat de nummers van het kadastrale uittreksel de juiste waren, dat evenwel de vergunningsaanvraag pas op 15 januari 1997 ontvankelijk werd verklaard terwijl de aanvraag ontvankelijk was bij ontvangst van de aangetekende brief van 26 december 1996;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord betoogt dat de ontvankelijkheidsverklaring een afzonderlijke administratieve beslissing is waartegen de verzoekende partij "zich reeds had kunnen voorzien, wat men blijkbaar niet heeft ondernomen, zodoende dat dit middel nu niet meer in aanmerking kan worden genomen"; dat, voorts, zij betoogt dat de brief van 26 december 1996 ten vroegste kan zijn ontvangen op 29 december 1996, gelet op het tussenliggende weekend en dat aangezien de verzoekende partij "de aanvraag en het volledige dossier" heeft verzonden op 26 december 1996, de termijn van veertien dagen voor het ontvankelijk en volledig bevinden zeker na 1 januari 1997 verstreek;

3.1.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de tweede verzoekende partij repliceert dat de eerste verzoekende partij het aanvraagformulier heeft aangepast met de bevestiging van de kadastrale nummers volgens het kadastraal uittreksel, dat het volledige dossier niet opnieuw werd ingediend maar alleen werd aangevuld en dat het dossier op de dag van deze formele aanpassing volledig was;

3.1.4.1. Overwegende dat de beslissing van ontvankelijkheidsverklaring van een milieuvergunningsaanvraag een onderdeel is van een complexe administratieve verrichting waarvan de weigering of de verlening van de gevraagde milieuvergunning

de eindbeslissing uitmaakt; dat dienvolgens tegen de eindbeslissing op ontvankelijke wijze middelen kunnen worden aangevoerd die zijn afgeleid uit de onwettigheid van die ontvankelijkheidsverklaring; dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid niet kan worden aangenomen;

3.1.4.2.1. Overwegende dat artikel 9, § 5, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en artikel 35, 1°, c, van Vlarem I bepalen dat wanneer de aanvraag onvolledig wordt bevonden, alsdan de aanvrager binnen veertien kalenderdagen na de indiening van de vergunningsaanvraag hiervan in kennis wordt gesteld, met vermelding van de inlichtingen en gegevens die ontbreken of nadere toelichting vereisen; dat artikel 35, 1°, d, van hetzelfde besluit bepaalt dat wanneer de aanvraag ontvankelijk en volledig wordt bevonden, de aanvrager binnen veertien kalenderdagen na indiening van de aanvraag hiervan op de hoogte wordt gesteld en dat de termijn bedoeld in artikel 9 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 aanvangt op datum van verzending van voormelde brief; dat artikel 9, § 2 en § 3 van evengenoemd decreet de termijnen vastlegt waarbinnen uitspraak moet worden gedaan over de ingediende milieuvergunningsaanvragen; dat paragraaf 6 van hetzelfde artikel bepaalt dat voornoemde termijnen aanvangen op de dag dat de bevoegde overheid "bevestigd heeft" dat het dossier ontvankelijk en volledig is overeenkomstig paragraaf 5; dat de datum van de bevestiging van de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag nog de vertrekdatum is van andere beslissingen, zoals van de beslissing houdende uitspraak door het college van burgemeester en schepenen over een vergunning voor een tijdelijke inrichting (artikel 15, § 1, milieuvergunningsdecreet) en van de beslissing door de Vlaamse regering over een vergunningsaanvraag voor een verplaatsbare inrichting;

3.1.4.2.2. Overwegende dat uit voornoemde bepalingen blijkt dat niet de datum van indiening van de vergunningsaanvraag het uitgangspunt vormt voor de termijnen om over een milieuvergunningsaanvraag te beslissen, maar wel de datum waarop de aanvraag volledig en ontvankelijk is verklaard; dat het volledig en ontvankelijk verklaren van een vergunningsaanvraag slechts mogelijk is na onderzoek van de aanvraag en de bijhorende stukken; dat het bestuur daartoe over een termijn van veertien dagen beschikt; dat het vanzelfsprekend is dat wanneer de vergunningsaanvraag onvolledig is, het bestuur opnieuw over een termijn van veertien dagen beschikt om het vervolledigd dossier te onderzoeken op zijn volledigheid; dat er geen reden is om aan te nemen dat de datum waarop de aanvraag ontvankelijk en volledig wordt beschouwd, retroactief zou moeten worden bepaald op de datum van het

indienen van de vervollediging van de aanvraag; dat aangezien de datum van volledig- en ontvankelijkheidsverklaring het uitgangspunt vormt voor diverse beslissingstermijnen, de visie van de tweede verzoekende partij tot gevolg zou hebben dat deze beslissingstermijnen -waarvan in sommige gevallen een overschrijding ervan meebrengt dat een stilzwijgende vergunning wordt verkregen- zouden worden ingekort; dat overigens ook voor een milieuvergunningsaanvraag die van bij de aanvang ontvankelijk en volledig was, de beslissingstermijn slechts ingaat op de dag van het ontvankelijk en volledig verklaren van de aanvraag en niet op de dag van indiening;

3.1.4.2.3. Overwegende dat aangezien de vergunningsaanvraag op 26 december 1996 werd vervolledigd, de verwerende partij er niet toe gehouden was om deze aanvraag vóór 1 januari 1997 volledig te bevinden;

3.1.4.2.4. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de tweede verzoekende partij als derde middel de schending aanvoert van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 juni 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, van de artikelen 5 en 6 van het besluit van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motiveringsverplichting, alsook machtsoverschrijding; dat zij het middel als volgt adstrueert :

"In het bestreden besluit werd overwogen 'dat de som van de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export op de inrichting 7.077 kg P_2O_5 bedraagt; dat de totale gewenste vergunde mestproductie van onderhavige inrichting 9.996 kg P_2O_5 per jaar bedraagt (overeenkomstig twee beren, 299 zeugen inclusief biggen en 1.099 andere varkens); dat er dus onvoldoende mestafzet naar de toekomst toe bewezen is; dat mits beperking van het aantal dieren tot twee beren, 130 zeugen en 1.020 mestvarkens evenwel voldaan wordt aan art. 3, § 2, 1°, 2°-, a) van het mest-decreet'.

Zoals hoger voorgehouden, werd in het bestreden besluit op geen enkele wijze de berekening van de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export verantwoord. Het is verzoekende partijen dan ook onbekend op grond van welke gegevens de vergunning-verlenende overheid tot deze berekening is gekomen.

Dit klemmt des te meer aangezien in het besluit van 29 mei 1997 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen werd overwogen dat 'de mestafzet in het verleden conform de regelgeving gebeurde'.

In art. 5 § 6 van het besluit van 20 december 1995 tot uitvoering van de artt. 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen wordt gesteld dat de hoeveelheid dierlijke mest die op de cultuurgronden mag worden opgebracht, bepaald wordt op basis van de bemestingsnorm die voor de betrokken percelen van toepassing zal zijn op 1 januari van het jaar volgend op de volledig- en ontvankelijkheidsverklaring van de aanvraag.

Rekening houdend met hetgeen in het eerste middel wordt voorgehouden en derhalve met de vaststelling dat de volledig- en ontvankelijkheidsverklaring diende te gebeuren in 1996 i.p.v. 15 januari 1997, dient derhalve de bemestingsnorm van 1997 te worden gebruikt en niet degene die in voege is gegaan op 1 januari 1998.

Volgens art. 5 § 3 van hetzelfde besluit kan daarenboven een gezinsveeteeltbedrijf de oppervlaktecultuurgrond in rekening nemen zoals opgegeven in de aangifte van het aanslagjaar 1996 (jaar van de vergunningsaanvraag). De in 1996 aangegeven oppervlakte cultuurgrond bedroeg 11 ha.

Volgens art. 6 § 2 wordt voor een bestaande veeteeltinrichting de grondverbonden afzet bewezen geacht voor de op het bedrijf geproduceerde dierlijke mest die tijdens de drie kalenderjaren voorafgaand aan de vergunningsaanvraag conform de bepalingen van het decreet afgezet werden op de cultuurgronden van een gebruiker en voor zover deze cultuurgronden niet het voorwerp uitmaken van een mestafzetovereenkomst tussen de gebruiker en de producent of mesthandelaar.

Aangezien de aanvraag in 1996 gebeurde, dient men te kijken naar de afzet van 1993, 1994 en 1995. De Vlaamse Landmaatschappij neemt in het beroepschrift van 30 juni 1997 ten onrechte de jaren 1994, 1995 en 1996 in rekening.

De afgezette mesthoeveelheden van de bedoelde jaren werd in het schrijven van 29 juli 1997 van eerste verzoekende partij voorgelegd. Tevens werd opgemerkt dat de mestafzet in 1994 en 1995 uitzonderlijk laag lag, aangezien de inrichting van verzoekende partijen op 14 januari 1994 werd opgeruimd in het kader van de varkenspestbestrijding. Aangezien de epidemie langdurig aansleepte, kon het bedrijf pas zeven maanden terug heropstarten. Hierdoor is de gemiddelde veebezetting en dus ook de mestproductie in 1994 aanzienlijk verminderd en niet in overeenstemming met de normale werkelijkheid. In tegenstelling tot een mestvarkensbedrijf kan de productiecapaciteit van een zeugenbedrijf slechts geleidelijk aan terug worden opgebouwd zodat de gemiddelde veebezetting en mestproductie pas in 1996 opnieuw het normale peil bereikte. Ten tijde van het opstellen van de milieuvergunningsaanvraag werd door de mestbank (afdeling Gent) verzekerd dat de opruiming in het kader van de varkenspest als een geval van overmacht zou worden beschouwd en dat men derhalve zou rekening houden met de afzet naar derden gedurende de normale productie jaren.

Een juiste berekening van de mestafzet, rekening houdend met bovenstaande elementen, zou enkel tot een bevestiging van het besluit van 29 mei 1997 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen tot gevolg gehad hebben.

Bovendien wordt in het bestreden besluit de termijn van de hernieuwde vergunning beperkt tot 1 juli 2001, terwijl het besluit van 29 mei 1997 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen een vergunning toekende tot 31 december 2003.

In het bestreden besluit wordt evenmin verantwoord waarom de termijn diende teruggebracht te worden tot 1 juli 2001";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord doet gelden dat de conclusie dat onvoldoende mestafzet naar de toekomst bewezen is, afdoende met cijfermateriaal in het bestreden besluit werd gemotiveerd, dat deze conclusie werd gesteund door de terzake in het advies van de Vlaamse Landmaatschappij gemaakte detailberekening waaruit voldoende blijkt op welke wijze de berekeningen zijn gemaakt en hoe is tegemoet gekomen aan bemerkingen van de verzoekende partij voor wat de invloed van externe factoren op de mestafzet in het verleden betreft; dat zij daarop het advies van de Vlaamse Landmaatschappij integraal citeert; dat zij er aan toevoegt dat voor wat het tijdstip van de ontvankelijk- en volledigverklaring van de vergunningsaanvraag betreft kan worden verwezen naar het eerste middel; dat, wat betreft de beperking van de vergunningstermijn betreft tot 1 juli 2001 in plaats van tot 31 december 2003, zij betoogt dat dit in het bestreden besluit werd gemotiveerd "met verwijzing naar het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie"; dat zij de beperking van de vergunningstermijn verantwoordt op grond van de redenering dat aangezien de inrichting tot een bedrijf behoort dat om reden van overgangsmaatregelen tot 31 december 1999 als een gezinsveeteeltbedrijf kan worden beschouwd, aldus vanaf 31 december 1999 tot de categorie van de niet-gezinsveeteeltbedrijven behoort;

3.2.3. Overwegende dat de tweede verzoekende partij in de memorie van wederantwoord in essentie onder meer repliceert dat in de bestreden beslissing de berekening van de mestafzet niet werd verantwoord, dat het advies van de Vlaamse Landmaatschappij aan geen van de verzoekende partijen werd betekend, dat niet werd ingegaan op de gevolgen van de opruiming om reden van varkenspest en dat de beperking van de vergunningstermijn "een loutere vrije interpretatie van de wetgeving terzake" betreft;

3.2.4.1. Overwegende dat de beperking van het aantal vergunde dieren in het bestreden besluit als volgt wordt verantwoord :

"Overwegende dat de som van de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export op de inrichting 7.077 kg P_2O_5 per jaar bedraagt; dat de totale gewenste vergunde mestproductie van onderhavige inrichting 9.996 kg P_2O_5 per jaar bedraagt (overeenkomstig 2 beren, 299 zeugen incl. biggen en 1099 andere varkens); dat er dus onvoldoende mestafzet naar de toekomst toe bewezen is; dat mits beperking van het aantal dieren tot 2 beren, 130 zeugen en 1.020 mestvarkens evenwel voldaan wordt aan artikel 3, § 2, 1°, 2de-, a) van het Mestdecreet";

dat uit die overweging niet kan worden opgemaakt op grond van welke gegevens de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet

via export op de inrichting van de door de inrichting geproduceerde mest werd berekend; dat evenmin op grond van het bestreden besluit kan worden nagegaan welke bemestingsnormen werden toegepast en of voor de toepassing van de artikelen 5, § 3 en 6, § 2, van het vergunningenbesluit wel rekening werd gehouden met respectievelijk "de aangifte van het aanslagjaar waarin de vergunning werd aangevraagd" en de "op het bedrijf geproduceerde mest die tijdens de drie kalenderjaren voorafgaand aan de vergunningsaanvraag conform de bepalingen van het decreet afgezet werd op de cultuurgronden van een gebruiker"; dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord als motivering het omstandig advies van de Vlaamse Landmaatschappij overneemt; dat evenwel de terzake relevante gegevens uit dat advies niet werden overgenomen in het bestreden besluit en dat evenmin het advies van de Vlaamse Landmaatschappij als deel uitmakend van het bestreden besluit aan dit besluit werd gehecht; dat enkel wordt "gelet op het beperkt gunstige advies van 26 augustus 1977 van de Vlaamse Landmaatschappij"; dat aldus op basis van het bestreden besluit niet kan worden nagegaan of de bepalingen van de artikelen 5 en 6 van het vergunningenbesluit wel correct werden toegepast ;

3.2.4.2. Overwegende dat de beperking van de vergunningstermijn tot 1 juli 2001 in het bestreden besluit als volgt wordt verantwoord :

"Overwegende dat de inrichting vanaf 31 december 1999 behoort tot een niet-gezinsveeteeltbedrijf zodat de vergunningstermijn van deze inrichting volgens het Mestdecreet moet beperkt worden tot 01 juli 2001";

dat in deze overweging, die blijkt geïnspireerd te zijn op het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, nergens wordt aangeduid welk artikel van het meststoffendecreet dergelijke beperking van de vergunningstermijn voor een niet-gezinsveeteeltbedrijf verantwoordt;

3.2.4.3. Overwegende dat het derde middel in de hiervoren besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen in hoofde van de eerste verzoekende partij.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister voor leefmilieu en tewerkstelling van 1 december 1997 waarbij het beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 29 mei 1997 houdende het verlenen van de vergunning aan de b.v.b.a. DE FRUYT, Lijsterhoekstraat 1, 9910 Knesselare om een varkenskwekerij gelegen te 9910 Knesselare, Lijsterhoekstraat 1, te hernieuwen en uit te breiden, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het annulatieberoep, ingediend door de eerste verzoekende partij, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de eerste verzoekende partij.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het annulatieberoep, ingediend door de tweede verzoekende partij, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een juli tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.